Víťazstvo nad hriechom a Satanom

Category: Biblia
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Článok zo sedemdielneho cyklu „Činnosť Božieho slova“

Vo svojom srdci som ukryl tvoju reč, aby som nezhrešil proti tebe.

119:11

Predloženú tému začíname slovami žalmistu. Všeobecne sa má za to, že je ním Dávid, ktorý je považovaný za starozákonného služobníka, ktorý najjasnejšie rozumel autorite a moci Božieho slova. Vo verši 119:11 Dávid ukladá Božie slovo na najbezpečnejšie a najdôležitejšie miesto ľudskej bytosti, kde si človek ukladá najvzácnejšie veci[A)] .

Na inom mieste Dávid hovorí o ochrannej moci Božieho slova: „*Čo do skutkov človeka, riadil som sa slovom tvojich rtov; ja som sa vystríhal ciest ukrutníka*“ (Žalmy 17:4). Tu máme radu čo sa týka „ľudských skutkov“ čiže našej činnosti a vzťahov k Bohu a ľuďom. Niektoré z činností, ktoré praktizujeme a vzťahov, ktoré udržujeme, sú pred Bohom obstojné a prijateľné. Niektoré však sú nebezpečné, lebo sa v nich skrývajú osídla Božieho nepriateľa a zhubcu – Satana.

Často počujeme otázky: „Môže kresťan robiť to a to… (tancovať, fajčiť, hrať karty a pod.)“ Tieto otázky sa nedajú rozsudzovať podľa spoločenského zvyku, podľa tradície (aj tej cirkevnej), ale podľa Božieho slova. V takýchto situáciách sa treba obrátiť napríklad k miestam v Božom slove ako: „*A tak teda buď jete buď pijete buď čokoľvek robíte, robte všetko na slávu Božiu*“ (1. Korintským 10:31); „*A všetko, čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša ďakujúc Bohu a Otcovi skrze neho*“ (Kolosenským 3:17).

Tieto dve miesta hovoria o všeobecných zásadách, ktorými sa máme riadiť vo všetkom, čo ako kresťania robíme, alebo sa chystáme robiť. Podľa nich: 1. Všetko máme činiť na Božiu slávu a 2. Všetko máme činiť v mene Pána Ježiša Krista a pritom ďakovať Bohu skrze neho. To znamená, že všetko čo môžeme činiť Bohu na slávu a v mene Pána Ježiša je dobré a Bohom prijateľné a všetko, čo nemôžeme činiť Bohu na slávu a v mene Pána Ježiša je zlé a škodlivé.

Písmo veľmi jasne učí, že kresťan so svojim telom – pretože bolo Kristovou krvou vykúpené z moci a panstva Satana, zhubcu –, má zachádzať ako s chrámom Svätého Ducha, a preto ho máme zachovávať čisté a sväté (1. Korintským 3:16-17, 6:19-20; 1. Tesalonickým 4:3-8). Dnes už dobre vieme, že fajčenie poškodzuje naše telo. Tak aj nadmerné a náruživé užívanie alkoholu, ktoré

naviac je aj príčinou mnohých dopravných nehôd.

Keď svoj praktický život riadime podľa spomenutých zásad Božieho slova, nedáva nám to len víťazstvo nad hriechom. Je tiež účinnou zbraňou dávajúcou aj víťazstvo nad samotným Satanom. V Efezským 6:17 apoštol Pavel prízvukuje: „*Vezmite… meč Ducha, ktorým je slovo Božie*“. Božie slovo je našim mečom v duchovnom boji, ktorý vedieme proti silám mocnosti temnosti. Ostatné prostriedky, ktoré Pavel v tejto pasáži spomína, sú obranné. Jediná útočná zbraň, ktorú máme, je Božie slovo.

Nie je preto prekvapivé, že sa v celej histórii Cirkvi Satan veľmi usiluje znevážiť Božie slovo a všemožne sa usiluje zabrániť ľuďom – spaseným i nespaseným –, poznať Božiu pravdu, vôľu, autoritu a moc Božieho slova. S blížiacim sa koncom tohto sveta jeho úsilie v tomto smere len narastá, čoho nakoniec sme sami svedkami. Napríklad, jeden jeho v súčasnosti asi najrozšírenejší „produkt zvodu do hriechu“ je učenie o vychvátení Cirkvi pred začiatkom prichádzajúceho posledného zo sedemdesiatich „týždňov“ Izraelu vymeraných trestov[B)].

Najlepším príkladom v zahnaní Satana Božím slovom je Pán Ježiš Kristus. Je to príbeh o pokúšaní Pána Ježiša Satanom opísaný v Lukášovi 4:1-13. Tam čítame, že Ježiš po vodnom krste v Jordáne bol Duchom privedený na púšť. Tam po štyridsiatich dňoch zlačnej a bol troma zvodmi pokúšaný Satanom. Vo všetkých troch pokušeniach porazil Satana tou istou zbraňou – mečom zapísaného Božieho slova. Svoju odpoveď vždy začal slovami: „Je napísané…“ – a potom citoval z Písma.

Situácia s pokúšaním Pána Ježiša na púšti je pre nás dobrou lekciou, ktorú by sme si všetci mali osvojiť. Žiadna iná naša duchovná výzbroj, alebo skúsenosť, nenahradí meč Svätého Ducha, ktorým je Božie slovo a jeho hlboké poznanie. Toto je rovnako platné a dôležité pre všetkých uverivších v evanjelium Ježiša Krista a to bez ohľadu na ich vek a pohlavie.

Božie slovo je potrebné hlásať a vyučovať tak, ako ho máme dané a zapísané bez zjednodušovania a prispôsobovania veku poslucháčov. Svätý Duch používa na usvedčenie, spasenie a budovanie len to slovo, ktoré on dal zapísať a to je rovnaké bez ohľadu na vek a pohlavie. Za biblické vyučovanie a duchovný rast je zodpovedný miestny zbor. Nenahradí ho žiadna iná inštitúcia. To je pravda a skutočnosť prevzatá z ranej cirkvi.

Svet speje ku svojmu koncu. Spolu s tým Cirkev stojí pred veľkou výzvou: *Obstáť v skúškach, ktoré prídu na celý svet a zachovať vieru až do konca*. Hlboká znalosť Božieho slova je k tomu nevyhnutne potrebná.

Zdroje a poznámky

A) Zoznam literatúry, položka 27 a) Kniha I: *Základy víry,* str. 41-46

B) Učeniam o vychvátení Cirkvi je na stránke *Spasenie.sk* venovaný cyklus článkov pod názvom Vychvátenie Cirkvi. Nachádza sa v kategórii „Posledné

časy“ v podkategórii „vychvátenie Cirkvi“.

Prechod na úvodnú stránku – Úvod

Prechod na I. diel – Prológ

Prechod na pokračovanie VI. dielom

Prechod na Najnovšie články na stránke